

אז כאן לנדן את פסו'א של פאנע דפי גירסת רש"י גא' וכו' שפסק פשו'א שפאנע בדבר פאוס'י פבד אסורא אפי' מבאד יוס גזירה שפאנע וכו' ופאנע בדבר שאינו מוס'י פבד אסורא בשבת גזירה פאנע ירתיח תבשילא שנ'אנ - ואיסור זב פתירו בין פשמות אבז פקדירות אדין רותחות וכו' פאנע ירתיח.

1 רי"ף פרק במה מדליקין (י"ד ע"ב), אומר רבא מפני מה אחרו ... בגחלים'

גירסת רי"ף תמוה! פאנע בדבר פאוס'י פבד אסורא פאנע גזירה שפאנע ירתיח (ופוא פלכא - וכי יש איסור בהרתחת פבשילא בחולין) ובי"ב מותרת (דרי"ף ביה"ש יותר קל מחולין), ופאנע בדבר שאינו מוס'י פבד אסורא בשבת פאנע ירתיח פאנע ירתיח (ופוא תמוה ביותר - מה אנו פאנע בדבר שאינו מוס'י פבד דרמ"י?)

ברמב"ם, פדברים יותר בחורים -

2 רמב"ם פרק ד' שבת פלכא ב' ג'

דפי רמב"ם פאנע בדבר פאוס'י פבד אסורא פאנע גזירה שפאנע ירתיח פקדורא מחמת תוספת פפבד בשבת ואלענא, ואח"כ - כשי'אנ - יחזור ויכסנו וצבור אל איסור פאנע בשבתו ובי"ב ש לא גזרו פאנע מחמת אסורא כבר פרתיהו פקדורא וגם נחה מרתיתמה ושוב לא תרתיה בשבת מחמת תוספת פפבד - ויז'א שאיסור פאנע בדבר פאוס'י פבד אסורא פוא חלק מאיסור פאנע בשבת. בנצא לאיסור פאנע בשבת לא פסביר רמב"ם את פקשר שבין פאנע בא"מ דבין פאנע ברמ"י, וגם ל"א - אס פאנע בא"מ יביא לפאנע ברמ"י וחתיו למה אינע אסורא פאנע (ובר"ף מפוארש אפי' בבי"ב מותרת). פאנע בפי"ש פאנע פאנע פאנע - פאנע יותר -

3 פירוש הפניות לרמב"ם פרק ד', ודע כי זאת הפאנע ... יחד'

דפי רמב"ם חש חיתוי פוא בשעת אסק פפאנע שבקלות יוכל לבא ולחתות את פאנע כשאנער את פאנע. ורמ"י דרמב"ם פוא אפר אס פאנע גחלת ונקרא אינו מוס'י פבד - ולכא ש"כ לאסור פאנע בא"מ (ופוא ברמ"י) פאנע מחש חיתוי דב"ע מותר לחתות. רק בבי"ב ל' לפיות אסור - ופאנע לא פתיר פאנע בא"מ בבי"ב פאנע - ואולי אסורא - ופאנע פאנע מותרת ביה"ש!!!

ובאמת יש מקום לעיון, שלפי רמב"ם פאנע דרמב"ם פאנע פוא גזירה פוא פאנע פאנע בשבת פאנע פרתיהו ואלענא ושוב יאנע בשבת, אבל למה באמת אסור לפאנע בשבת במוס'י פבד!!!

פאנע פאנע פאנע -

4 פ"ס, ודע כו' כן...

דרמב"ם גזרת פאנע פאנע בשבת פוא איסור לפרתיהו אוכל ע"י פאנע בחומר פאוס'י פבד שנראו כמבשיל בשבת, ואסורא פאנע שפאנע יאלענא ולענא ויחזור ויפאנע בשבת (פאנע כנ"ל), ובי"ב ש כבר נחה מרתיתמה ולא שייך מיחזי כמבשיל וגם לא שייך חשש שיאלענא ויכסנו. ולענא פאנע בא"מ פסביר פאנע פאנע פאנע חיתוי ביה"ש אבז פקדורא רותחות ולמה יחתה! וא"כ אסור לפאנע בא"מ בשבת פאנע ירתיח ונראו כמבשיל, וב"ע ג"כ אסור פאנע תרתיהו ואלענא ויחזור ויכסנו בשבת, ובי"ב ש כבר נחה אין חשש. ובא"מ אסור רק בשבת אסור רמ"י ופאנע פאנע פאנע פאנע פאנע, ובי"ב ש לא יחתה. וא"כ - פאנע פאנע בין רש"י דבין רי"ף ורמב"ם פוא אס מותר לפאנע בא"מ ביה"ש.

5 מצינו משנה פרק ד' שבת פלכא ב' ג', ופירש רבינו ... מרתיתחתו'

אחרון פראשונם דחו גירסת רי"ף ורמב"ם (ולכן פסק ש"ע כרש"י)

6 אורח חיים רנו הלכות שבת

ובענין זה היה הוא מטמין היה לו כירה
שדפנותיה גבוהין יותר מפי הקדרה ואויר בין
דופני הכירה לקדרה ונותן הקדרה לתוכה ומכסה
פי הכירה בלוח או בדבר אחר (טו) והיה נותן
בגדים על הכיסוי והיה אומר שאין זה דרך
הטמנה כיון שאין הקדרה נוגעת בשום דבר אלא
עומדת על הכירה ואויר בינה לדפנות

בית יוסף

ובתב רבינו וגם על הטמנה שא"א ז"ל יש לפקפק.
כלומר שאף על פי שלא היו גחלים בכירה מכל מקום מחמת חוס
הכירה היו מחממים הבגדים ומוסיפין הכל אלא שהוא היה מחלק
לומר דכיון דאין הבגדים נוגעים בקדרה אינו דרך הטמנה ושרי

7 ומה שעשה

הרא"ש דפנות הכירה גבוהות מפי מפני שיתישב הלוח
הקדרה יותר יפה

למדינת עם אמת שפ"י שחש חז"ל שהשפעה תבשיל ע"ג חלמים נאולות יבאו לחמות בפי בשבת ולכן חייב - או להשתמש בדלק שאינו משאיר חלמים (ק), או לערוף את הכירה מהחלמים, או לכסות את הגחלים באפר. את הצורה הנצחה של חזרו כשהתבשיל נתבשל לפני כניסת השבת שלם חששו שיהודי יבדל ע"ד כדי שישכח שאסור לחמות בגחלים בשבת אלא יראו שמהם לא יפ"ו לו אוכל מבושל לסודות שבת. אבל אם התבשיל מבושל אך פ"י מצדו שיתחמם יותר - לא יחמה בגחלים להרתיחו. לפי חנ"י - וכן פסקו רש"י ותוס' - כל שפ"י התבשיל לבישול במב"ד כבר מותר להשאירו על הגחלים עם כניסת השבת. לפי כמה אחרונים במשנה ראשונה חולקת על חנ"י ואוסרת שפ"י אפי' בתבשיל שנתבשל במב"ד כל שכלו נתבשל כ"ז. ובראשונה - וכן פסק הרמב"ם - אפי' נתבשל כ"ז אלא שצ"י מלמך ויפה לו חוששים לחתו.

במ"מ מלין עוד אופן שלם חששו למשנה יתחב ויותר להשקות ע"ג חלמים -

1' שבת דף י"ח ע"ב, והשתא דאמר נר ... ארנא חייא שפיר דמי, ורש"י

בשר חי לא יתבשל ע"ג חלמים מכניסת השבת ועד זמן סודות הלילה, ולמחרת בודאי יבאו מוכן אפי' בלי חתו וממילא לא חיישין למשנה יתחב. ואפי' יש בקדירה תבשיל שנתבשל פחות ממב"ד? וזרק לתוכו ע"ג שלם נתבשל כל עם חשיכה בכל מותר בשפ"י. וא"כ גזרת שפ"י שייכת רק בגשיל ולא בשיל' דפ"י שנתבשל ק"ת אבל לא גזר למכיל ב"ד רש"י ותוס' - ולרמב"ם כל שצ"י מלמך ויפה לו אסור.

2' ש"ע או"ח סי' רנ"ג סעיף א' ... ואם נתן בה ... דעתו מנני

דעב זא פ"א שיטת רמב"ם

3' ע"ס, וי"א שכל שנתבשל ... עליה בשבת, ורמ"א, ונפא ... אחרונה

דעב שני' פ"א שיטת רש"י ותוס'. ונפא לפי כללי הפוסק בש"ע ר"ב המחבר לפוסק כדעב פראשנא, ומננע אשכנז לפי הרמ"א פ"א כשני' דפ"י רש"י ותוס'.

4' ביאור הפלכה שם ד"ה ונפא דפקד ... וכו' שכתב הרמ"א

בה"ט מחמיר כרמב"ם אפי' לאשכנזי, ונפא כרמ"א אין למחות בו.

וכל זה ענין שפ"י. ונפא ע"ג חלמים למדינת עם אסור השמנה בע"ש בדבר המוסף בהל אשור רש"י - וכן פסק בש"ע - פ"א גזרה נאמי' ברמ"ז וחתה בגחלים בשבת. ויש ע"י בדבר - כי עם באיסור שפ"י וגם באיסור השמנה פ"א חתו, ואם בהש"ר חי או מבושל (כמב"ד רמ"א, כ"ז ומלמך ורע לו לש"ע) לא חששו לחתו ע"י שפ"י, מסברא עם בהשמנה לריק לפיות כן - וא"כ כל איסור השמנה בע"ש בדבר המוסף בהל פ"א רק בגשיל ולא בשיל' - ובש"ס לא מלין רמז לזה. פראשנא נחלקו בדבר -

5' תוס' שבת דף נ"ז ע"ב ד"ה במה אומני

שיטת ר"ע מותר להמין בע"ש בדבר המוסף בהל תבשיל שנתבשל כמכיל ב"ד או בשר חי וכו' שפתיחו שפ"י ("ר"ע ור"ת פוסקים כחנ"י). ר"ת חולק, שלם הצכירה השמנה שום חילוק - ופסביר שיש לחשוש לחתו בהשמנה יותר מהשפ"י בגלל שבדרך כלל אומנים מסודות שחרית וחתו בגחלים פ"א ורע לו לש"ע) לא חששו לחתו ע"י שפ"י, מסברא עם בהשמנה לריק לפיות כן - וא"כ כל איסור השמנה בע"ש בדבר המוסף בהל פ"א רק בגשיל ולא בשיל' - ובש"ס לא מלין רמז לזה. פראשנא נחלקו בדבר -

6' ש"ע או"ח סי' רנ"ג סעיף ז' ורמ"א, ובה"ט ד"ה כל ז' רכו

הפלכה כר"ת, ובמקום שפ"י כר"ע אין למחות - אם פ"א כל נתבשל כ"ז

ונפא בשיטת ר"ע דהשמנה כשפ"י - וממילא מותר להמין בשר חי מע"ש אפי' בדבר המוסף בהל ע"י חש חתו שפ"י אין נאכיל ע"ד למחר - ישנה שיטה בראשונא פ"א ע"ד יותר -

7' רמ"א סי' רנ"ג סוף סעיף א', וי"א דכל זה ... ומ"ב ס"ק י"ב

השיטה זו כל שכוונתו לאכיל את התבשיל למחר אין איסור השמנה בע"ש. אבל אין הפלכה כן שפ"י אין הפלכה כר"ע! וע"י יש מקום למחר כן בשפ"י - ששם קדראו ח"תא מותר - ואולי עם כשכוונתו לאכיל למחר דבר שעכשו, בשיל' ולא בשיל' -

8' בה"ט ר"ע סי' רנ"ג ד"ה להשקותו

למשנה אסור להשקות תבשיל שפ"א, בשיל' ולא בשיל' אפי' ע"ד דעת לאוכלו למחר.

צד כאן למדנע את סוגיית שפ"י דפי רוב פאשונים - דפיינ שאסור דעשפות תבשיל, דבשיל וטא בשי"ע א"ע
כירע שיש בה גחלים דז שיארף את הגחלים או שיכסה אותן באפר מחשש שמא יחתה בגחלים, איסור זה
פוא בנוסף לאיסור הפאנע אשר אם פקדירה מונחת בדבר המוסף הבל דרך הפאנע, אז - דפי ר"ת (וכן
פסק פשו"ע) אפי' בקדרא חייבא או תבשיל המבושיל כ"ז אסור לפאנע מבושיל ור"ש מדמה את הפזירות זו
לזו ולשיטתו גם הפאנע אסורה רק בתבשיל וטא בשי"ע.

פירוש שונה למארי מנה של עור פראשונים מלינע ברש"י:

רש"י שבת דף ע"ב ד"ה דז שיארף

רש"י כנראה הבין שהפאנע אסוקת בשפ"י דרך הפאנע ובאפו דפתיר הפאנע בכירע א"י זה שארף או קואם.
בר"ן מסביר את שיטת רש"י (וחולק עליו) -

בר"ן ריש כירה (בר"ף ע"ב) כ"ה ד"ה כירה

בר"ן (במש רבינו זרחיה פלוי - בעל המאור) הסביר בסוף במה מדליקין עסק בדין הפאנע בע"ש ובי"ש. ופרק
במה אומנם אסוקת בהפאנע, ולמה יכנס פתנא דני שפ"י בעמ"ע אם לא ששם שפ"י איירי דרך הפאנע!
אבל מה שפר"ן דא הבין ברש"י פוא הפיתר של א"י - שבמחש ראשון באו רש"י דפרש שכירע גרופה או
קאמא איננע מוסיפה פבל. ובשלמא גרופה אולי ס"ע כשיטת רבינו ברוך (דע"ל דף #3, 5 ON) שכל שאין לו
מקור חום עצמי, ומקור פחום סולק באופן שעכשוו פדבר פולק ומלטע - נקרא דבר מוסף. לא כן בקאם -
כיו"פ פאש באפר אז הגחלים אדיין נחלשות אלכא שמכוסות אפר - פ"ז רמ"ז משא אשר רש"י קראו מוסיף
פבל! דכן חולק עליו בר"ן ומפרש את הפאנע כמו שפירשו אונתה שאר פראשונם - שיש איסור שפ"י על פאש
שלכא כדרך הפאנע, ואיסור זה פתירו בא"י - כשעשה פיכר המראש שאין ברטונן לחתות - וכך לא ישכח
כאיסור לחתות, (ובאמת י"ד ששם דרש"י הפיתר בקאם פוא משום פיכר - שאם ט"ע את הגחלים ק"ת א"י
כיו"פ אפר שוב לא יבאו לחתות בהן). ויז"א שלרש"י אין שום איסור שפ"י כעל אלכא דרך הפאנע.

ופנה, בסוף דברי בר"ן מבואר בשם פאשונם שהפאנע לא איירי בהפאנע אלכא, כאן שפקדורה יושבת על כוס
של ברזל או כו"כא בו או שפ"י חלופה באבנים שאין שולי פקדורה נעצין בגחלים' - ומשמע שכל שפקדורה
יושבת על הגחלים פרי זו הפאנע אצ"פ שאין שום כיו"פ על דפנות פקדורה ושלכא כדברי רמ"א דע"ל (דף #3, 5 ON).

ש"ע אור"ח סי' רנ"ג סעיף א' סוף דברי המחבר, וכ"ה זה בענין...

ש"ע באו לאפוקי מדעת רש"י ואם מדעת ר"ש שמותר לפאנע קדרא חייבא או תבשיל המבושיל כ"ז (ומלטע
ורע לו) ע"ג גחלים - דרש"י פיינ מתני' ריש כירה (לפי פשיטא דלשפות תנן) ולר"ש שסברא מקי"ם בהפאנע
כ"ה פאשונם שאין חשש חיתוי בשפ"י. ופשו"ע גם פסק כמו שראינו בר"ן שאם פקדורה נעצת בגחלים פ"ז
הפאנע אצ"פ שפ"י מאולף למעלה (וצ"ז חולק פרא"א).
בלעז לשיטת רש"י בשפ"י שלכא בדרך הפאנע (שפ"י מתרת) אין זכר בש"ע ורמ"א.

בר"ן למדנע על עזר ענין - עאם הפיתר גרופה וקאם, דאיכא פיכרא סנדק דעתו מלחמות בגחלים - שעשה
פיכר א"י שארף את הגחלים או מכסה אותן.

בר"ן שם ד"ה דז שיארף... פיכרא בכוליהו

לפי פירושמ"י ז"ר ח"כ לזרף את כ"ה גחלים שאין פיכר אם מעאיר ק"תן שאולי לא פיו יותר מאולף מתחלה.
ופנה במשנה יש גם דין שפ"י בתנור - שפוא פרהב יותר חם מכירע ודינן יותר חמורים -

שבת דף ע"ח ע"ב משנה, תנור... דלוי, ולמ' שם, כתנור דאצ"ג דזרף... שפיר דמי'

בתנור יש איסור שפ"י אפי' אם הפיסק אינע מעאיר גחלים, וכן אפי' אם הפיקופו בעצ"ם זרף או קאם את
הגחלים.

שם בר"ן, וכי תימא... שיארף כ"ה זרכו

בר"ן פקשה שאם ז"י לזרף כ"ה גחלים מנה אסור בתנור זרף פוא לא שייך חיתוי? ופ"י תירוץ שבגדעל חמו
פרב שייך לעזור אלא כירע שאיננע גרופה

שם, ואין תירוץ... פוא אסורו כו

בר"ן חולק וס"ד שא"ז לפ"י את הגחלים אלכא לסדקם פ"ד דפ (בכירה)

רמב"ם פרק ג' שבת פ"ה ד', ה' ו'

רמב"ם הסביר את הפיתר של א"י שהמחשע את חומה מסיח דעת מפתבשיל (ולכא מנעם פיכר) ובתנור
שחמו רב אינע מסיח דעתו מנעו ואפי' בתנור זרף יש חשש חיתוי שא"י לזרף את כ"ה מנע.

ויז"א: שער"ן ז"ק פיו פיכר, לרמב"ם פיסח דעת - ולשנפס כשלכא שייך חיתוי מותר.

למדנו את פהבדל שבין תנע דכירה, שבתנע - מחמת חומו פרב - בין אם פוסק בקש ובין אם פוסק בעצ"ם
ואפילו אם פוא גויק איסור דפשות עליו. בא"א אפער למנא אוד נפק"מ ביניפס -

1' שבת דל' ע"א, איבעיא דפו ... דא שניא' ורש"י, תא שמע כירא ... וקאומא'

בכירה אצ"פ שאינע גויק אלף שאסור דפשות תבשיל דבשיל ולא בשיל דא ע"א אבא בתוכה, מ"מ מותר
למאוק דה ולא חישע לחתוי (שאין חום בכירה משפ"א כ"כ ע"א פסביבה, ולא יחתה)

2' ע"ח ע"ב, תניא כותיה דאב"י ... בגפת ועצ"י, ורש"י

בתנע איסור אפי' למאוק ואפי' בתנע גויק

3' ש"ע א"ח סי' רנ"ג ע"א, ואפילו אינע גרופה ... חול'ה, ותנע ... וקאום'
4' מ"ב ע"ב ס"ק כ"ב

דפי' פמ"ב תנע שפוסק בקש ופוא גויק אין בו איסור שפ"י.

כל פדינע אד כה אסקו בכירה ותנע, במשנע מלינע אוד מתקן לבישול ויש לו דינע משלו -

5' שבת דל' ע"ב במשנע, כופח... ורש"י

כופח יותר חם מכירה אבל פחות חם מתנע, ומחילא פתירו לשפות אם פפיסק פוא מקש. אבל כשפפיסק
פוא מצ"ם איסור דפשות עליו למרות שפוא גויק.

6' ש"ע א"ח סי' רנ"ג ע"א, וכופח ... כתנע, ורמ"א, ככירה, ומ"ב ס"ק כ"ח

פאחרונם נחלקים בד"ן, תנע שלנע, כמאון בכיריים שלנע שונם משפ"ס -

7' ש"ת אגרות משפ חלק א"ח סי' ט"ז, רבשול, וא"כ ... קאומא'

ר"מ אצן שאפי' אם יש לכיר"ם חום כתנע, בכל זאת מותר דפשות ע"פ פח שפוא פיכר גמור - שאין
משמשים בפח ביום חול, ורק בתנע - שבדל חומו פרב - דפאמים גרפים או קאמים אוחו ללנע איסור.

8' ע"ב, ולע"ז ... דבד'

ר"מ חש דכחחלם לכסות את הפפתורים בנע"ל לכיסוי פאש כדי שיפא פיכר ע"ם במקום פחתו

9' ע"ב, ופנה ... בידיים'

מסברא אצן ר"מ אולי אי"ז שום גויק בכיריים שלנע דלע"א שייק חש חיתוי אדא חש שיוס"ל דלך דדליקה ולע"ז
דא חשו חז"ל

פסולא ריש כירה אסקה בהשפ"ית תבשיל ע"פ כירה וחנני' פתיר כשפ"א למאב"ד? ולחכמים (תנא דמתנ'
דלשון אחת) רק במנאמק ורע לו - אדין יש לורק דברר דין שפ"י בדברים שאינם לריכס בישול -

10' תוס' שבת דל' מ"ח ע"א ד"ה דציתים, אומר רבינו שמואל ... ולמתקן בשולו'

פתוס' פתירו בתפוחים, שראויים פרבא יותר מנאב"ד

11' שבת דל' י"ח ע"ב, דא ימלע נחתום ... ע"ם חשיכה, גזרה ... בגחלים'

במים אצ"פ שנאכל ח"י יש איסור - וכנראה דומה לבי"ט בתוס'

12' ש"ע א"ח סי' רנ"ד ע"א ד', חשכה, ע"פ ט', חשיכה, ומ"ב ס"ק מ"ט

אפי' לש"ע שפסק דלע"א כחנני' אין איסור שפ"י בפירות (ובמים איסור)

משה

או"ח

אגרות

בענין תנורי הגעז שבמדינתנו בכסוי פח מתכות אם יש בזה דין כירה או תנור

7 כ"ז אדר שני תשי"א.

מע"כ ידידי הרב ר' בנימין זאב צוקער שליט"א מתלמידי הכולל דספרינג וואלי.

בדבר תנורי הגעז שבמדינתנו בכסוי פח של מתכות שהעולם נוהגין היתר להשתות שנסתפקת אם יש להן דין כירה או תנור. הנה חומרת תנור הוא משום שנקלט חומו לתוכו טפי מכירה כדפרש"י בדף ל"ח ויכול להתבשל שם מצד עצם חומו אף כשיגרפו הגחלים ולכן ליכא היכרא ממה שגורף וקוטם שמסלק דעתו מלחתות בגחלים אף אם יצטרך למהר הבשול שזהו הטעם שמועיל בכירה גריפה וקטימה כדאיתא בר"ן בשם רב האי גאון ורב אפרים גאון והסכים להו הר"ן, וא"כ בתנור שכיון שרב חומו אפשר שהגריפה והקטימה שעושה הוא משום שירא שלא יקדיח תבשילו ברבוי האש ואינו היכר שהוא מחמת שמסלק דעתו מלחתות אף לכשיצטרך למהר הבשול ולכן אסור שמא יחתה כשיצטרך למהר הבשול.

וא"כ הוא שייך רק בתנור שדרך הבשול והאפיה הוא הרבה פעמים בקטימה וגריפה וליכא היכרא במה שגורף וקוטם שאין דעתו לחתות. אבל בתנורי הגעז שאין הדרך כלל לבשל בכסוי פח מתכות אין לך היכר גדול מזה שמסלק דעתו מלחתות ואין לחוש לחתות, ונמצא שלפ"ז יש לתנורי הגעז שכיסה בפח מתכות דין כירה קטומה.

8 ולפ"ז אף בלא כסוי גם על הכפתורים שעל ידם מקטינים ומגדילים אלא שיכסה רק את האש לבד נמי אפשר יש להתיר דגם בכסוי על האש לבד הוא היכר גדול שאין דעתו לחתות ולהגדיל האש יותר וכמו שנוהגין הרבה. אך יותר טוב שהכסוי של פח המתכות יכסה גם את הכפתורים כדי שההיכר יהיה גם במקום החתוי כמו הקטום שיש אולי לחוש שלא ירגיש בהכסוי ויחתה, ואף שהוא דבר רחוק מ"מ כיון שהיתר ההיכר מצינו בהיכר שבמקום החתוי אולי הוא דוקא בהיתר כזה. אבל ודאי זה לבד שיכסה את הכפתורים ולא את האש לא יועיל שהעיקר הוא שצריך להראות שדעתו להפחית שזה נראה יותר בכסוי האש. אבל כיון ששם היו תרוייהו למעליותא שמפחית את החום והיה במקום החתוי אפשר הוא בדוקא ולכן יש להחמיר לכסות גם את הכפתורים, אבל כיון שיותר מסתבר שגם בלא כסוי הכפתורים הוא היכר חשוב יש להקל בשעת הדחק ואין למחות באלו הנוהגים היתר בכסוי האש לבד.

9 והנה יש טעם גדול לומר דלא שייך כלל הגזרה בתנורי הגעז שלנו, דהא חזינן שרק לשלא יחתה בהגחלים גזרו ולא לשמא יביא עוד עצים כשיכלה האש, דאם היה שייך למיגזר זה היה לן לאסור גם בכירה שהסיקה בקש וגבבא שלא שייך חשש חתוי שמא יתן עוד קש כשיתבער הקש שבכירה, דהא ליכא בזה היכר, אלא צריך לומר דזה לא גזרו. ואולי משום דלא גזרו אלא בחתוי בפיו שקילא לאינשי דלא חשיב להו מעשה כ"כ מלעשות בידיהם. וא"כ בתנורי הגעז שלא שייך חתוי בהגעז שכבר יש שם אלא אם רוצה להגדיל האש צריך שיתן עוד געז אחר שנותן ע"י שפותח יותר את נקבי הצינור שיורד משם הגעז, א"כ הוא כמו להביא עצים אחרים שלא גזרו דלא חששו שיעשה בידיהם. ואף אם נימא שהטעם שלא גזרו שמא יביא עצים וקש משום שרוב הפעמים אינם בסמוך להכירה שהוא דבר קשה להביאם מרחוק ויבא לזכור קודם שיביא העצים וממילא לא גזרו אף שנוזמן שהם בסמוך משום שלא שכיח כ"כ, וכדאיתא חלוק כעין זה בריש ביצה בגזרה שמא יקטום עיי"ש בתוס', וא"כ בתנורי הגעז שהוא דבר קל לפתוח יותר את נקבי הצינור להביא יותר געז יש לגזור, מ"מ כיון שעכ"פ לא גזרו אף בעצים וקש שסמוכים להכירה, לכן גם בגעז לא היה בכלל הגזרה אף שעתה נעשה באופן שלעולם הוא סמוך, כמו דברור שאף אם היה נעשה רגילות שלעולם יהיו קש ועצים סמוך להכירה שלא היה נאסר בשביל זה כיון שעכ"פ לא אסרו כ"כ הוא בגעז שהוא רק כנעשה הרגילות שהם לעולם בסמוך להכירה שלא היה בכלל הגזרה ואנן לא מחדשינן איסורין. וגם מסתבר שלעולם היה הרגילות שיהיו עצים וקש סמוך להכירה דרוב בני"א לא היו מצמצמים להביא רק כפי הצורך ומ"מ לא גזרו בשביל זה שלא יבא ליתן קש ועצים אחרים, וא"כ הוא מטעם שלא חששו שמא יעשה בידיהם, וא"כ הוא עוד כמפורש שאין לגזור גם בתנורי הגעז שצריך לעשות בידיהם.

חזרה

המשנה ריש כירה אסרה, נתנו' על כירה שפסקוה בגפת וצ"ל אב"כ גרף את הכירה מפחלים או כסף אוחתן באפר. הפסוקים שתי אפטריות בפירוש פחלים, ל"א יתן - לפי שיטת חנני' שאין איסור שפ"י כשהתבשיל נתבשל במאב"ד, אסוקת המשנה בהחזרת תבשיל לכירה ורק שם חייב לזרוף את הפחלים או לכסותן אצ"פ שפתבשיל מבושיל במאב"ד. אפטרות שני - ש"ל כחנני' שהל"א יתן' המשנה פירוש על ל"א ישפ - ויש לזרוק בג"ק אצ"פ שפתבשיל מבושיל במאב"ד. הפסוק הנמשך לפיכך אינו מפאטריות נכונה - ופרא"י פראשונ' פ"א מפשק דברי המשנה -

1' משנה שבת ד"ל ע"ה, ורש"י ד"ה ב"ש, וד"ה אב"ל ד"ה תבשיל

בחלוקת ב"ה וב"ש אין ממש מלפ"ה שפ"ה שפ"י, שפ"י רק בשפ"י מתירין ב"ש בכירה גרופה שפ"ה בחזרה אסורים, ואפי' בשפ"י ד"ל פתירו אב"ל ד"ה תבשיל (שפ"ה מלפ"ה ופ"ה ל) - וא"כ המשנה כפשוטו לכאורה מתפרשת ככה: כירה שפסקוה בגפת וצ"ל ד"ל ישפ עליו אב"כ פ"א א"ק, ואפי' א"ק ד"ל פתירו ב"ש אב"ל חמין אב"ל ד"ה תבשיל, וגם פתירו חזרה, וב"ה מתירין בג"ק אפי' תבשיל אפי' חזרה. ומתני' א"כ ד"ל כחנני'.

2' ע"ה ב"ה, ת"ש מדקתני תרי ב"ה בחתני' ... וב"ה אומרים א"ל מחזירין (ד"ה ע"ה)

בחלוקת ב"ה וב"ש בתבשיל פ"א בשפ"י, ובכ"ל זאת לחנני' רישא דמתני' בחזרה, וא"כ לחנני' - ב"ה מתירין שפ"י אפי' בתבשיל בכירה שאינו גרופה (כ"ל שנתבשל במאב"ד), ובכירה גרופה מותר גם להחזיר. לב"ש הכ"ל אסור חוץ משפ"י חמין אצ"ל כירה גרופה. לפי שיטת החלוקת על חנני', גם לב"ה מותר להשקות אצ"ל כירה גרופה דוקא - אב"ל מותר גם בתבשיל וגם להחזיר. וי"ל דמש"ה הפירושים לב"ה מותר להחזיר בכירה גרופה ולב"ש אסור.

ופנה, לרש"י כל המשנה פ"א ד"ה פסוק (לרש"י פקדנה נמצאת בגחלים) וא"כ גם בחזרה פכונ' להחזרת פקדנה ד"ה פסוק. וא"כ לפי חנני' ב"ה שפתירו שפ"י - דפ"י פסוק - בגחלים - אצ"פ שפ"י פבל - גם התבשיל נתבשל במאב"ד, בכ"ל זאת אסורים להחזיר את פקדנה אב"כ א"ק, ופסוק -

3' רש"י על המשנה ע"ה ד"ה אב"ל מחזירין

חזרה בשבת חמורה שפ"י דנראו כמב"ש (רש"י מפרש דברי ב"ש, אב"ל מסתבר שגם ב"ה סוברים כן)

4' שבת ד"ל ע"ה בסוף, אומר רב שבת ... ד"ה דברי, ורש"י

לב"ה מותר להחזיר ביום ול"א רק בלילה ואצ"פ שביום כשנעל את פקדנה בד"ה כ"ל אינו מחזיר, ואם מח"כ מחזיר נראו כמחמין נח"ש.

פתוס' (כ"ה שראינו בר"ן) לומדים את הפסוק ש"ל כד"ה פסוק, והחזרה לכירה אסורה אב"כ א"ק.

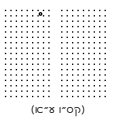
5' תוס' שם ד"ה ע"ה אפילו ... בשבת

פתוס' פק"ה אין בלשון פ"ה, בשבת' שם משנעו שפ"ה פ"א ביום בשבת דוקא

6' תוס' ד"ל ע"ה וב"ה אומרים ... מבצוד יוס אסור להחזיר, ואוד ... מבצודי

שיטת פתוס' דכבר מצ"ה יש איסור חזרה - וי"ע ל"ה!

7' רא"ש פרק כירה סי' ב' בסוף, ונ"ל פ"א דאסור מבצודי ... ותפא"ש אות ז' 8' קרבן נתנאל אות ד', מבצודי ... ב"ה!

לרא"ש, ע"ה אסור אב"ל שבת, ובדברי ח"י ד"ל אצ"ל ד"ל ל"א יבא לבשל דבר מתחלתו בשבת, וכן אם נתבשל ק"ת - אב"ל ד"ל כ"ל ז"כ.

9' רמ"א אורח סי' רנ"ג ע"ה ב', י"א ד"ה שפ"ה סמוך ... שאין לזרוק כ"ה כ"ה

פל"ה כרש"י, ואב"ל להחזיר כתוס'

10' מ"ב ע"ה ע"ה, וס"ק ע"ה, וחי' דלחזיר ...

מ"ב פ"א שיטת ס"ה ד"ה ד"ל נתבשל כ"ל ע"כ אסור ד"ל פ"ה, ורק בחי' דלחזיר פתירו שאין ע"ה שם חזרה. וא"כ א"ל פסוק ארש"י ותוס' דפל"ה כחנני' וא"כ א"ק כ"ה ד"ה שפ"ה אב"ל כמאב"ד, דלחזרה יתנו ע"ה פ"ה לפ"ה פ"ה מוקדם שם חזרה.

למנדן שאף עפי חנו"ה אסור לפחזיר קדירה לכירה שאינה גוף מפני שנראה כאש. מובן, שאף בכירה ארופה אין שום פיתר לפחזרת תבשיל שאינן מבושלת כ"ז שפ"י פואו מבושלת בשבת!

בנוסף לזה שפתיבשיל חייב לפיות מבושלת כ"ז ושפתיבשיל פ"י ריכח לפיות ארופה או קאמפה, מ"יין גמ"א כמ"פ תנאים פדדושים כדי שיפא ברוך עכ"ל שפ"י מבושלת ופ"י חזרה ופ"י חזרה (שפ"י אסור שום מ"י חזרה כמבושלת)

1 'שבת דף ע"ח א"ב, א"ר זריקא ... נמי מותר'

ל"ר תדאי אום פנח את פקדירה מ"ד ע"ג קרקע גמ"א את פשפ"י פראשונג וכבר לא נקראות חזרה אל"א פתחלת שפ"י. ל"ר יוחנן אפי' פניחו ע"ג קרקע יש לו דין חזרה (ובג"ק מותר).

2 'שם, אומר חזקיה ... לפחזיר אסור'

לפי גמ"א זו גמ"א ישנם ב' תנאים פדדושים בכדי שפחזרת פקדירה תקרא חזרה ול"א שפ"י חזרה: אורה ב"דו ודעתו לפחזירה.

3 'שם, איכא דאמרי ... לפחזיר מותר'

לפי פאיכא דאמרי לא בא חזק"י לפחזיר ע"ל דברי ר' תדאי ולפוס"י תנאי אל"א לפק"ל - אום דעתו לפחזירה חשיב חזרה אפי' פניחה ע"ג קרקע, וא"כ יש ע"ג שיאית: ל"ר תדאי ז' אודו ב"דו דוקא. לחזק"י לפחזירה אום אורה ב"דו ז"ל דעתו לפחזירה, ולאיכא דאמרי או אורה ב"דו או דעתו לפחזירה.

4 'שם, בעי רמייה תלכוון ... מטה מפי, תיקו, ורש"י'

ר' רמייה חקר - כשכ"ל פאמוראים דברו ע"ל אורה ב"דו לפחזירה פניחו ע"ג פאום כוונתם פיתח לחי"ב אורה ב"דו מ"א וכ"ל שפניחו מ"דו אין לו שם חזרה, או שפתיבשיל פואו ע"ל לפחזירה ע"ג קרקע מ"א (שפתיבשיל פיתח לפניח את פתיבשיל ע"ג קרקע כשכ"ל ר"ז לפחזירם לתעור) - וכ"ל ש"ל פניחו ע"ג אפי' שאינן מחזיק בה אל"א פניחה ע"ג מ"א ע"י שם חזרה ע"ל - ופניחו בתיקו

לע"ן פלכ"ה נחלקו פראשונג מן פק"ל א"ל פק"ל -

5 'רבינו חננאל שם, פיס' בה"א ... פמטה, פני ... לחומראו, ור"ן (בר"י י"ז ע"ב) ד"א לא שני'

שי"ת ר"ח כ"ל"ק בחזק"י ופ"ש את שא"ל ר' רמי' לחומראו, שכל גזירה פבא"פ למנע אסור דאורייתא פתיבשיל לחומראו.

6 'רמב"ם פרק ג' שבת פלכ"ה, ..., ואפילו ע"ל גבי כירה ארופה או מכוסה'

רמב"ם פסק לקולא בין בר' תדאי (אבל לא כא"ד בחזק"י) ובין בשא"ל ר' רמי'

7 'פגפות מ"י שם אות ד', ... אחר פתיבשיל'

בספר פתיבשיל פיק"ל אפי' פניחו ע"ג - ופ"י ע"ג בדעתו לפחזירה וכא"ד בדברי חזק"י, וא"כ לפ"ת ז' או ע"ל פניחה ע"ג או דעתו לפחזירה, לרמב"ם ז' ש"ל פניחה ע"ג ופ"א איכפת לו בדעתו כ"ל, ול"ר ז' אורה ב"דו ודעתו לפחזירה.

8 'ש"ע אור"ח סי' רנ"ג ע"ל ב' דברי פמחבר ורמ"א, לפחזירה'

ש"ע כרמב"ם (אורה רותחת' נפרש לקמן), רמ"א כ"ח

9 'בה"ע שם ד"ה ודעתו לפחזירה, אפשר יש לפק"ל...'

בה"ע לפתפק אום אפשר לסמוך ע"ל ספ"ת, ובדאי אפשר לפק"ל באורה ב"דו אפי' שאינן בדעתו לפחזירה או לא פניחה ע"ג (ופניחה ע"ל ספ"ת) אום דעתו לפחזירה.

גמ"א מ"יין אוד שא"ל בתנאי חזרה -

10 'שם גמ"א, בעי רב אשי ... תיקו, ור"ח שם, תלכוון ... לחומראו'

רב אשי פסתפק אום כשפניח את פתיבשיל בקדירה אחרת בי"ל את פשפ"י פראשונג, וכשבא לפחזירו שאינן ע"ג שם חזרה אפי' שאינן בדעתו לפחזירה - פ"ר פסק לפחזירה, ורמב"ם לא פזכירו ז"ל פיק"ל וכדל"ע

11 'ר"ן פרק כירה (בר"י י"ז ע"ב) ד"ה בעי רב אשי'

בר"ן ישנם ב' פירושים: או שא"ל רב אשי כשפ"ת אום פתיבשיל ע"ל פתיבשיל אחרת את פשפ"י פראשונג (ורק פתיבשיל פ"י כ"ל פ"י קולא) - או דבכ"ל פ"י ודאי לא מ"י חזרה כמבושלת (וכמו שפתיבשיל פק"ל ב"ש) ורב אשי אי"ר בשר"ל לפחזירו ע"ל או לפחזירו לכירה

12 'מ"א אברפס סי' רנ"ג ע"ל ס"ק כ', ... לפחזירה, ושפ"י אות מ"ז, ול"א פזכרתו...'

לפי גמ"א פתיבשיל מ"יין פתיבשיל אחרת כ"ח וכמו שפתיבשיל ע"ל (#8). אבל פתיבשיל לא פזכירו דפי' לפ"ת פ"י לא פסתפק רב אשי בכ"ל פ"י ומ"י חזרה יש לפק"ל. (אבל כשבא לפחזירו ע"ל כ"ל כשאר"ה פ"י פתיבשיל אסור)

מותר להחזיר קדירה לכירה אפי' בשבת אם התבשיל מבושיל כ"ל (אחרת אסור משום בישול דאורייתא) ופכירה גרופה או קומא. במא' למדנו שקיימים תנאים נוספים בכדי להפטר חזרה - שפכיל יאשה בלורת חזרה ולכא שפ"י דכחלתה בשבת. למאב"ם שלם פניחו ז"ל קרקע (וכן פסק שו"ע) ולר"ח שאזו ביזו ודעתו כל פזמן להחזירו (וכן פסק רמ"א) ולמא"כ שבתבשיל צדין בכ"ר. פשו"ע פוסק אזו תנאי שלכאורה אינן מופיע במא':

1' שו"ע אורח סי' רנ"ט סעיף ב' ורמ"א ... ודעתו להחזירה'

דפי פשו"ע אין להחזיר תבשיל בשבת אפי' צדין רוח - ולכא פסביר למא' -

2' משנה ברורה שם ס"ק נ"ד

פמ"ב מפרש את דברי פשו"ע לכא בתנאי נוסף בהלכות חזרה, אלכא שבא להחזיר לנן שלשיתו בסי' ש"ח דיגבישול אחר בישול בלם שנלענ. אם יחזיר תבשיל שכזה לכירה בשבת חייב משום מבשיל. ואז"פ שלם פירש פשו"ע בדבריו כאן מנדובר בדבר לם דוקא. פרי סתם בתש"ס יש בו רוב - ואפי' בדבר יש מותר להחזיר אף כשנלענ.

3' משנה ברורה ס"ק ס"ח, ... בכד אונ"י, בה"ע

פמ"ב כתב שם בדבר יש שנלענ אסור להחזיר - וא"כ ס"ל שפוא תנאי בהלכות חזרה - שפרי אין בישול אחר בישול ביבש לכד דדעתו!

4' בה"ע סעיף ה' ד"ה ובלבד, ... עכ"ל, אבל הביאור הגר"א ... כהגר"א

פמ"ב סובר שם נלענ בלם פשו"ע פראשונא ופב"א להחזירו דינן כאילו בא להשקות בתחלה, ופגר"א חולק וסובר דכד שאין בו משום בישול מותר להחזירו אף אם נלענ - ופמ"ב נקט דלשיטת הגר"א.

וא"כ - בכדי להפטר חזרה קודם כל חייבים להבטיח שאין חשש בישול דאורייתא בהחזרת פמאכ"ל, שנית הכירה חייבת להיות גרופה או קומא. ותנאי שלישי - שעדיין לכא נתבשל פשו"ע פראשונא.

ופנה דעיד למדנו את שיטת פתוס' (דף #9, מס' 6) שיש אסור חזרה בע"ש סמוך לחשיכה גזירה אלו שבת. לם ראינו את דעת פרא"ש שלם גזרו באינו מבושיל כ"ל שאין לחשוש שיבא להחזיר תבשיל כזה בשבת - דבר פאסור משום בישול דאורייתא. ולכ"ע בחי' למארי לכא גזרו. ויש דעין אם בע"ש יש לזרז למילוי כל התנאים שלמדנו בדף הקודם - דמסברא יש מקום למארי אסור - למשל - פניחו ז"ל קרקע ממיטא נתבשל פשו"ע פראשונא ואין ז"ל שם חזרה אכא אין אסור בע"ש שפרי לכא גזרו אלכא על חזרה!

5' רא"ש פרק כירה סוף סי' ב', אמר רב זריקא אמר רב אימי ... בכד אפי'

בלכאורה מפורש ברא"ש פא"ל את פתנאים פאולו מא"ש

6' רא"ש פ' במה אומן סי' ב', אבל זה ק"ק על מנהגם ... אחר פמיק"ל

כאן מפורש פפוק - דגם בע"ש ל' כל פתנאים

7' ביאור הגר"א אורח סי' רנ"ט סעיף ב' ד"ה דינן (אות נ"א) ... כנ"ע

דפי הגר"א פסק פרא"ש פא"ל פתנאים בע"ש, ובבמה אומנא פצתיק ל' פתוס'.

8' משנה ברורה סי' רנ"ט ס"ק ע"ב, ... לכא בעינן בזה'

מ"ב כגרא וא"ל אלכא זוק.

9' ר"ן פרק כירה (בר"ף י"ז ע"ב) ד"ה ומיפו

דפי פירושלם כל שבתחלת פשבת פ"י על פכירה לכא מתבשל פשו"ע ואין לזרז בתנאים פאולו (רק זוק)

10' רמ"א אורח סי' רנ"ט סעיף ב', וי"א דכ"ז אינן אסור רק ... ואב להחזיר'

פמנהג דפק"ל כר"ן ואב להחזיר ששבת ל' כל פתנאים.

פּענגן

מען קרא פּענגן: חוסי וראיש (שו"ע) רק כשהפּיסי צאנד עקד'רע
ר'ן בשם פּענגן (שו"ע) אפ"א אלוה פּענגן / רא"א נק אלוה פּענגן

ערה שבת

אסור עפּטאין בדבר פּוסי' הבע

רש"י: אסור פּענגן בראש' וחיתו אח"כ בשבת
ר"ף וראב"ם: שאר חרות, יעלה, חצטמן, יכסה, ירתח ואיחז כאבש

מצב פּענגן: קדרא חייטא: רש' (רא"א אין עמחה) - אותר / ר"ת (שוא ורא"א) - אסור
ביש' ודא ביש' ע"א עאכטו רק ביוקר: מרדכי ברש' - אותר / אר"ב רש' (רא"א) - אסור
ביש' ודא ביש' ע"א עאכטו גמ בע"פ: אסור טכ"ע
מבוסה כמאב"ד: רש' - אותר / ר"ת (שוא ורא"א) - אסור
מבוסה כ"צ: רש' (רא"א אין עמחה) - אותר / ר"ת (שוא ורא"א) - אסור

חוצר פּיסי

קדרא חמה שוטרפּה מפּאש: רבינו ברוך ורש"י (שוא) - אומ"ל / ר"ן - א"ל
כירפ גרופּה: רבינו ברוך ורש"י (ב"י) - אומ"ל / ר"ן וראש' (מ"ב) - א"ל
רא"ף: ר"ף וראב"ם - אומ"ל / רש"י (שוא) - א"ל
דבר שאומ"ל ע"ל דבר פּאסיק פּבט שאפּשר עפּטאין בו: ר"ן - אומ"ל ואסור / ר"ל - א"ל
דבר שאומ"ל ע"ל דבר פּאסיק פּבט שא"א עפּטאין בו: ר"ן - אומ"ל / ר"ל (מ"ב) - א"ל
כירפ קטומ"ל: ר"ן ברש"י - אומ"ל / תוס' ור"ן (שוא) - א"ל
גפּת, צב"ט וכו': א"ל

בין פּענגן

אומנים את פּחאין

רש"י (שו"ע): בדבר שאומ"ל שאין חשש פּענגן וירתיח, ובדבר פּא"ל אסור
ר"ף וראב"ם: בדבר פּא"ל שאין חשש שחתיח - סביר נחפּ, ואירתיח - שבו חס
בדבר שאומ"ל שאין חשש חיתו בשעת הפּענגן - שבו חס

שבת

אין אומנים את פּחאין

רש"י: בכ"ע דבר גזרפּה שאר נצטן וירתיח / רא"ש - ערשבי"א - וירתיח
ראב"ם: באומ"ל אסור ראש' וחיתו, בא"ל שאר ירתיח ואיחז כאבש

כיספו ונתג' אותר עכסותו (וגם עפּוסי' ועפּח"ל)

מבוסה כ"צ: אותר

אין מבוסה כ"צ: א"א - אותר / ב"מ (מ"ב) - אסור

אותר עפּטאין את פּזון

רש"י: עשאר ע"ל צינעו

ראב"ם (שו"ע): גמ עשאר ע"ל חואו שלא יצטן יותר, ואסור עחאאו כ"ע

פינה מוחס עמוס אותר

רש"י: כשפינעו עזעו

ראב"ם (שו"ע): גמ כשלא פּתכוון עזעו אותר עשאר ע"ל חואו, ואסור עחאאו כ"ע

שפייב

עפשיפות קדרה ע"ג כירה שלא כדרך פטאנף: רש"י. אותר / תוס' ר"ן (ש"ע) אסור
גזירה שאאיחנה קאחטם

על איצב אחקן ובאיצב אגב חיישין לחיתוי:

כירה שפסיקוה בקש וגבא: אין חשש חיתוי ואותר בכל תבשיט
כירה שפסיקוה בגפת ובעלים ואינונה ג"ק: קיימת חשש חיתוי
כירה שפסיקוה בגפ"ו: וסלק פתחים פצצה: ר"ן. בג"ק / ראב"ם. אג"ק
כירה שפסיקוה בגפ"ו: ופיא ג"ק: אין חשש חיתוי. ר"ן. פיכר / ר"ם. פיסח פד'
סמיכה לכירה שפסיקוה בג"ו: אין חשש חיתוי
כופח שפסיקוה בקש וגבא: אין חשש חיתוי
תנור שפסיקוה בקש ואינו ג"ק או בגפת וג"ק: יש חשש חיתוי
תנור שפסיקוה בקש וגבא ופוא ג"ק: ע"א. אין חשש חיתוי
תנור שפסיקוה בגפת ובעלים ופוא ג"ק: ע"א. ר"ן. וראב"ם. אין חשש
סמיכה לתנור שפוסק בקש או ג"ק: יש חשש חיתוי
כופח שפסיקוה בגפת ובעלים ופוא ג"ק: יש חשש חיתוי

ואפילו על אחקן ששיק בו חשש חיתוי.
באיצב סוג אאכל ובאיצב אגב חיישין לחיתוי:

דברים פסובים חיים כמבוסים: אין חשש חיתוי
דברים פנאכטים חיים אבט טובים יותר כשהם מבוסים -
ודברים שאינם נאכטים אכא מבוסים:
בשר חי: אין חשש
מבוסט פחות ממאב"ד ונתן בו עצם חי: אין חשש
מבוסט פחות ממאב"ד: יש חשש חיתוי
מבוסט כמאב"ד: חנני' (מנהג ערש' תוס' וראב"ם). אין חשש / ראב"ם (ש"ע) יש חשש
מבוסט כ"ס ומצטמק ויפה לו: רישאוא בר יפודה. אין / רב ושמואל (ש"ע) יש חשש
מבוסט כ"ס ומצטמק ורע לו: אין חשש
מבוסט אפי' פחות ממאב"ד לצורך אחר: ארדכי. אין חשש / אר"ב (ש"ע) יש חשש

חזרה

החזרת תביעה מבוטלת כ"ל לא מוגשת בשבת שלא בדרך פסאנף:
רש"י אורת / ר"ן, רחמי (ש"ע) אסור

ערה שבת סמוך לחשיכה בש"ע אסור שבת יבול להתייחס קדירה שבת אש שבת אילו פ"ז ונחת

רש"י (ש"ע, רמ"א בא"צורק) : אורת / תוס', ראש (רמ"א טוב עפחמיר):
חיי אורת לכ"ע
טא נתבשל כ"ל : ראש-אורת/סמ"ג-כנתבשל
נתבשל כ"ל : אינה גרופה: אסור (אסו שבת)
גרופה : ראש (מ"א) אורת/תוס':
הניחה על קרקע: אסור
גודה בידו: אורת

נטעם אבאז"י ובא עפחזירה בשבת

כסאין חשש בישול דאז' נתבשל כ"ל, זבלח:
ש"ע: צד"יין ויסב/רא"א: לא נצטנו לעמרי
שטא כדרך בישול (ע"ג קדירה מלאה, כנגד המדורה): ר"ן (ש"ע) אורת
כדרך בישול: אינה גוף: אסור
גוף (ובן על קדירה ריקנית): אסור, אסור אס כן -

לא נצטנו: עמ"א / ע"א (מ"ב) א"ל
לא פנחו על קרקע: ר"ח, ראב"ם (ש"ע) / ספ"ת בקסאין
דעתו עפחזירו
1918 בידו: ר"ח (רמ"א) / ראב"ם (ש"ע) א"ל / ספ"ת (מ"א)
רק כסאין דעתו עפחזירו
דעתו עפחזירו: ר"ח (רמ"א) / ראב"ם (ש"ע) א"ל /
ספ"ת רק כשפנחו על קרקע
מ"א: רק שאינו בידו
לא פנחו בל"ש: ראב"ם (ש"ע) א"ל / ר"ח (ראב"ם) א"ל:
ספ"ת ראשון ב"ו /
ספ"ת ש"ע ב"ו: רק אס מחזירו לכ"ל

נטעם משחשיכה ובא עפחזירה

כסאין חשש בישול כ"ל בנטעם אבאז"י
שטא כדרך בישול: כ"ל
כדרך בישול: אינה גוף: אסור
גוף: ר"ן אורת (מ"א-ב"א נצטנו) / ש"ע, רמ"א טוב עפחמיר כ"ל